

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/147/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122287502
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:6122287502.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho v A., C.. D. XXXX/XX, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Juraj Fúzer, so sídlom v Trebišove, M. R. Štefánika 1256/22, proti žalovanej E. B., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej v A., C.. D. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Viktóriou Hajduovou, advokátkou, so sídlom v Trebišove, M. R. Štefánika 3197/32, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.927,43 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trebišov č. k. 6C/30/2022-130 zo dňa 15.6.2023, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok okrem výroku II., ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Trebišov rozsudkom č. k. 6C/30/2022-130 zo dňa 15.6.2023 zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 3.604,98 € s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 8.3.2022 do zaplataenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 83,58%.

2.Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal zaplataenia žalovanej sumy s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že manželstvo sporových strán bolo rozvedené právoplatne dňa 17.10.2019, na súde sa vyporiadavalo aj bezpodielové spoluvlastníctvo manželov a bolo vyporiadané uznesením Okresného súdu Trebišov, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29.12.2022. Aj po rozvode manželstva však sporové strany bývajú v jednom byte v A., pričom všetky platby spojené s bývaním inkaso, elektrinu a pod. realizuje a realizoval výlučne sám žalobca a polovicu platieb po rozvode manželstva žalovaná neuhrádzala, a to napriek výzve zo dňa 15.2.2022. Vzhľadom k tomu, že v odpovedi na výzvu považovala žalovaná časť nároku za premlčanú, žalobca upravil svoj nárok tak, že uplatnil si náhradu za platbu za elektrinu za čas od 11.2.2020 do 11.1.2022 proti žalovanej v sume 685,65 €, za inkaso za dobu od 17.2.2020 do 17.1.2022 po odrátaní preplatku od žalovanej požadoval 2.758,38 €, polovičnú platbu za daň z nehnuteľnosti za rok 2020 až 2021 - od žalovanej v sume 19,93 €, platby za internet od 10.2. 2020 do 10.1.2022 v polovičnej sume od žalovanej 345,60 €, polovicu poistenia za domácnosti za roky 2020 až 2021 v sume 23,37 € a polovicu poplatkov za komunálny odpad za roky 2020 až 2021 v sume 94,50 €, t.j. spolu 3.927,43 €.

3.Žalovaná nesúhlasila so žalobou, namietala okrem iného, že nemá prístup do všetkých miestností v byte a nemôže nehnuteľnosť plnohodnotne užívať. Okrem toho v marci 2022 po doručení výzvy zaslala žalobcovi 280 € poštovou poukážkou. Vzniesla námietku premlčania časti nároku, tiež namietala nárok za internet a poistenie domácnosti, pretože tieto zmluvy sú uzavreté na meno žalobcu a ona internet vôbec neužívala. Okrem toho proti žalobcovi má pohľadávku, ktorá ešte nebola právoplatne priznaná z titulu vyporiadania podielu za byt.

4.Súd vo veci vykonal dokazovanie jednak listinnými dôkazmi, výsluchom sporových strán, ale aj výsluchom svedka - syna sporových strán D. B.. Mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Trebišov č. k. 15Pc/54/2019-54 zo dňa 27.9.2019 bolo manželstvo sporových strán rozvedené, rozsudok nadobudol právoplatnosť 17.10.20019. Z uznesenia Okresného súdu Trebišov č. k. 17C/20/2022-148 zo dňa 29.11.2002, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29.12.2002, zistil, že bolo vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo sporových strán tak, že nehnuteľnosť, a to predmetný 3-izbový byt č. XX na X. poschodí, bytového domu na ulici C.. D., súpisné číslo XXXX, vchod XX v A. bol prikázaný do výlučného vlastníctva žalobcu. Bol vyporiadany aj ďalší majetok, ako aj pasíva a žalobca bol zaviazaný titulom konečného vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva zaplatiť žalovanej sumu 48.338,51 €. Mal tiež preukázané, že aj po rozvedení manželstva sporové strany spolu bývali v predmetnom byte a náklady na bývanie hradil výlučne žalobca.

5.Následne súd vec právne posúdil podľa ust. § 451 ods. 1, 2, § 454, § 456, § 458 ods. 1, § 144 Občianskeho zákonníka a poukázal pritom na povinnosť tvrdenia a dôkazu v zmysle príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku (CSP).

6.Za žalované obdobie od februára 2020 do januára 2022 mal preukázané žalobcom vykonané platby súvisiace so všetkými poplatkami spojenými s užívaním a vlastníctvom bytu. Poukázal, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca uhrádza platby za elektrinu, inkaso podľa zálohového predpisu a daň z nehnuteľnosti, ako aj poplatok za internet, komunálny odpad, ako aj ročné poistenie domácnosti, avšak spornou bola výška sumy, keďže žalovaná namietala žalobcom uplatnený nárok a zároveň vzniesla aj námietku premlčania. Uzavrel, že v období medzi zánikom BSM a jeho vyporiadanim sa právne pomery bývalých manželov posudzujú analogicky ustanoveniami o bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. To znamená, že aj po zániku toho majetkového spoločenstva až do jeho vyporiadania zostáva každý z bývalých manželov vlastníkom celej veci a je obmedzený rovnakým vlastníckym právom druhého manžela. Teda byt, ktorý mali strany sporu v bezpodielovom spoluvlastníctve aj po zániku manželstva rozvodom sa považoval za spoločný majetok až ku dňu právoplatného vyporiadania. K tomuto majetku majú bývalí manželia rovnaké práva, ale aj rovnaké povinnosti. S poukazom na ust. § 115 Občianskeho zákonníka považoval za nesporné, že spoluzítie sporových strán aj po rozvedení manželstva nieslo všetky znaky súžitia fyzických osôb v jednej domácnosti napriek tomu, že žalovaná namietala, že v práci trávila aj 14 hodín denne. Pokiaľ žalovaná namietala, že poisťná zmluva o poistení domácnosti bola uzavretá výlučne na meno žalobcu, je to nepodstatné, pretože poistenie sa týkalo celého predmetu bytu, t.j. celej spoločnej domácnosti, čo nebolo stranami sporu ani rozporované a v rozhodnom období bola spoluvlastníčkou aj žalovaná. Čo sa týka platieb za internet, tieto platby boli nielen za užívanie internetu, ale aj televízie a bolo preukázané, že žalovaná mala možnosť sledovať a aj sledovala televízne vysielanie v izbe svedka, syna D., ktorý v jej pozieraní televízie ani v internete nebránil. Okrem toho v rozhodnom období bol syn sporových strán študentom vysokej školy, ale vzhľadom na pandémiu Koronavírusu prebiehalo vyučovanie dištančnou formou, bolo teda povinnosťou oboch rodičov zabezpečiť synovi riadne podmienky na štúdium, v tom prípade aj využívanie internetu. Napriek námietke žalovanej nepovažoval súd prvej inštancie svedeckú výpoveď dospelého syna sporových strán za účelovú ani tendenčnú v prospech žalobcu. Zároveň poukázal na to, že žalovaná nepreukázala dohodu sporových strán o tom, že akým spôsobom sa bude podieľať na úhrade nákupov a platených spoločných úhrad súvisiacich s užívaním bytu. Bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu k predmetnému bytu trvalo až do 29.12.2022, kedy nadobudlo právoplatnosť uznesenie súdu o jeho vyporiadani.

7.Pokiaľ žalovaná v konaní opakovane vzniesla námietku premlčania, súd ju posúdil podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Žaloba na upomínací Okresný súd Banská Bystrica bola podaná 6.4.2022, a preto sú všetky žalobcom uplatnené nároky predchádzajúce dátumu 6.4.2020 premlčané. Ide o platby za elektrinu za obdobie od 11.2.2020 do 11.3.2020, inkaso za obdobie od 17.2.2020 do 16.3.2020 a platba za internet od 10.2.2020 do 10.3.2020. Po prerátaní všetkých týchto uhradených nákladov žalobcom dospel súd k záveru, že žalobca má nárok na náhradu za elektroniku za obdobie od 14.4.2020 do 11.1.2021 od žalovanej (v jednej polovici) v sume 661,50 €, za daň z nehnuteľnosti 19,93 €, platba za internet a televíziu v polovici v sume 316,80 €, polovica ročného poistenia za domácnosť 23,37 € a polovica platby za komunálny odpad vo výške 94,95 €. Túto sumu žalobcovi aj priznal, aj s úrokom z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 vl. nar. č. 87/1995 Z.z. podľa sadzby platnej k prvému dňu omeškania s peňažným dlhom, t.j. od 8.3.2022 do zaplatenia. Začiatok omeškania pritom súd riadne zdôvodnil s tým, že výzvou bola žalovaná vyzvaná na úhradu dlhu v lehote

10 dní od doručenia výzvy, ktorá bola doručená preukázateľne 15.2.2022. K tomu prirátat' 10 dní, teda lehota na splnenie povinnosti uplynula v pondelok 7.3.2022 a 8.3.2022 sa dostala do omeškania, preto aj v prevyšujúcej časti, teda od 23.2.2022 do 7.3.2022 bol nárok žalobcu v časti o uplatnenie úrokov z omeškania za túto dobu zamietnutý.

8.O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a podľa pomeru úspechu sporových strán zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 83,58%.

9.Proti zaväzujúcemu výroku rozsudku a výroku o trovách konania podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, e/, g/ a h/ CSP. Vytýkala súdu prvej inštancie, že nevykonala navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, so všetkými sa súd ani nevysporiadal, prípadne sa vysporiadal nesprávne, a preto rozhodnutie trpí skutkovým vadami, lebo nebol správne vytvorený ani jeho skutkový základ. V rámci výpočtu priznanej sumy sa súd vôbec nezaoberal skutočnosťou, ani ju nezohľadnil, že žalovaná žalobcovi poslala poštovou poukážkou 210 € a táto skutočnosť vyplýva aj z výpovede žalobcu na pojednávaní z 28.3.2023. Žalovaná neuplatnila v konaní dôkaz, ktorý bez svojej viny nemohla predložiť - o ich vzájomnej dohode, že žalobcovi posielala určité sumy poštovou poukážkou a to tak, ako jej určil žalobca mesačne. Dňa 28.2.2022 poslala žalobcovi 210 €, dňa 30.8.2022 2 x po 70 €, dňa 21.11.2022 70 €, dňa 2.2.2023 70 € a dňa 19.4.2023 70 €, spolu teda 560 €, ktoré súd nezapočítal a neodrátal pri priznávaní žalobcom uplatneného nároku. V rozhodnom období vedenia konania nežila v spoločnom byte a jej osobné veci sa tam mali nachádzať od januára 2023 až do marca 2023. S týmto tvrdením sa však súd nevysporiadal, čím je správnosť prvého výroku rozsudku spochybnená. Taktiež nesúhlasila s výpočtom úroku z omeškania, najmä určenie dňa, kedy mala byť v omeškaní. Je toho názoru, že žalobca nadužíval spoločný byt v rozhodnom období, čo ani nepoprel, ďalej namietala jednoznačný záver súdu, že užívala internet, aj keď to nebolo jednoznačne preukázané. Súd sa nevysporiadal ani s výhradami, že žalobca realizoval úhrady, avšak nie zo svojich výlučných prostriedkov. V rámci vyporiadania BSM vyšlo najavo, že spoločného účtu vedeného na meno žalobcu boli vybraté žalobcom nejaké finančné prostriedky, ktoré sa nikde neobjavili a neboli nepatrné hodnoty. Súd sa touto výhradou mal zaoberať a dokazovať, z akých prostriedkov uhradil žalobca jednotlivé platby, za ktoré náhradu si uplatnil v tomto konaní. Kým nebolo vyporiadané BSM, tieto platby realizoval žalobca zo spoločných prostriedkov, pričom žalobcovi bolo vyplatené aj odstupné ešte počas trvania manželstva pred rozvodom a z týchto prostriedkov ako spoločných uhradil úhrady spojené s užívaním bytu. Nepreukázal teda, že by na úhradu nákladov za byt vynakladal osobitný majetok a vlastné finančné prostriedky, naopak z výpisov z jeho účtov vyplýva, že išlo o prostriedky, ktoré žalobca vybral z účtu pred rozvodom a v konaní o vyporiadani BSM sa k tomu ani nevedel vyjadriť. Z uvedeného dôvodu navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. K odvolaniu pripojila fotokópie poštových poukážok na platby žalobcovi tak, ako ich popísala v odvolaní.

10.K odvolaniu žalovanej žalobca vyjadrenie nepodal.

11.Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd v zmysle § 34 Civilného sporového poriadku (CSP) posúdil odvolanie žalovanej ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov, pričom dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné. Keďže proti zamietavému výroku rozsudku odvolanie podané nebolo, tento výrok nebol predmetom prieskumu odvolacím súdom a nadobudol právoplatnosť.

12.Žalovaná v odvolaní uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, e/, g/ a h/ CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu a pod.).

Nevykonanie relevantných dôkazov (dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP) je pochybením súdu vtedy, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorého vykonanie je prípustné. Vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu a prípustnosti jeho vykonania je doménou súdu.

Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g/ CSP je nové doplnené ustanovenie (oproti Občianskemu súdnemu poriadku) v dôsledku nových inštitútov - prostriedky procesného útoku a procesnej obrany (§

149 a nasl. CSP). Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, ak sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

13. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolacie dôvody sú naplnené. Podstatou odvolacích námietok žalovanej bolo, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal pri hodnotení dôkazov jej platbou žalobcovi vo výške 210 € zo dňa 28.2.2022, aj keď ju žalobca uznal, že mu bola uhradená. Tiež sa v odôvodnení rozhodnutia súd nevysporiadal s jej tvrdením, že žalobca realizoval úhrady za byt a poplatky s tým súvisiace nie výlučne zo svojich prostriedkov, ale z prostriedkov patriacich do BSM sporových strán. Namietala tiež nadužívanie bytu žalobcom, ale i nesprávne posúdenie počiatku omeškania a s tým súvisiace úroky z omeškania. Napokon v odvolacom konaní predložila nové dôkazy – ústrižky poštových poukážok, ktorými osvedčovala ďalšie platby adresované žalobcovi a dôvodila, že bez svojej viny ich nemohla predložiť skôr.

14. Odvolací súd sa oboznámil s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie, v prvom rade dospel k záveru, že toto odôvodnenie nezodpovedá požiadavkám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP. Za určujúce pre nachádzanie práva je vždy potrebné vychádzať z individuálnych rozmerov každého jednotlivého prípadu, ktoré sú založené na zistených skutkových okolnostiach. Súd prvej inštancie sa však podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci so všetkými špecifikami charakterizujúcimi daný spor nevysporiadal. Z princípu práva na spravodlivý proces vyplýva povinnosť súdu umožniť stranám sporu účinné uplatňovanie námietok a argumentov, ako i povinnosť súdu sa s týmito námietkami a argumentami, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie presvedčivo v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať (I. ÚS 46/05, I. ÚS 353/06, II. ÚS 220/08, III. ÚS 12/07, IV. ÚS 163/08) tak, aby odôvodnenie rozsudku malo náležitosti vyžadované vtedy v § 157 ods. 2 CSP, od 1.7.2016 podľa § 220 ods. 1 CSP. Z obsahu spisu a z odôvodnenia napadnutého rozsudku však je nutné vyvodiť, že v posudzovanom prípade súd prvej inštancie sa neriadil vyššie uvedenými pravidlami, čím založil nepreskúmateľnosť. Je pravdou, že v rámci odvolacieho konania účinnosťou nového procesného predpisu Civilného sporového poriadku prišlo k určitému posunu v právnej úprave snahou o zrýchlenie konania a snahou predísť prietahom spočívajúcim v zrušovaní a vracaní veci na súd nižšej inštancie, pričom dôvodom zrušenia bola často nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie. Nepreskúmateľnosť rozsudku však neznamená, že nemôže byť dôvodom na zrušenie rozhodnutia. Aj pre odvolacie konanie platí, že musia byť zachované a dodržané princípy spravodlivého procesu. Ak totiž nastane situácia, že rozsudok má nedostatočné dôvody, je bez dôvodov alebo ide o dôvody chaotické, je pravda, že nedostatok týchto dôvodov prináša až porušenie práva na spravodlivý súdny proces a je preto potrebné napadnutý rozsudok zrušiť. Odvolací súd totižto vzhľadom na nedostatok dôvodov nemôže posúdiť, či v tejto časti súd prvej inštancie vecne správne rozhodol.

15. Už v odpore proti platobnému rozkazu vydanému v upomínacom konaní žalovaná tvrdila, že po tom, čo jej bola doručená výzva na zaplatenie sumy z nároku v tomto spore žalovanom, poštovou poukážkou zaslala žalobcovi 280 €. Na to reagoval žalobca v písomnom vyjadrení k odporu zo dňa 17.5.2022, kde potvrdil príjem sumy, ale len 210 €, poslanej poštovou poukážkou, ale keďže žalovaná neuviedla titul platby, nevedel, za čo mu ich posielala. Je pravdou, že odvolací súd listinný dôkaz v spise nenašiel (t.j. aspoň kópiu poukážky – predložila ju žalovaná až v odvolacom konaní), bolo však povinnosťou súdu prvej inštancie zaoberať sa týmto dôkazom. Uvedenú sumu nemožno ponechať bez povšimnutia, keďže bola zasielaná po výzve na zaplatenie žalovanej sumy zo dňa 15.2.2022. Ak sumu 210 € nevzal súd do úvahy, t.j. neodpočítal ju pri rozhodovaní o nároku žalobcu, mal to zdôvodniť, avšak akákoľvek zmienka o tomto dôkaze v odôvodnení rozsudku chýba.

16.V odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie tiež absolútne chýba vyhodnotenie spochybnenia tvrdenia žalobcu žalovanou o tom, že platby za byt realizoval výlučne zo svojich prostriedkov. Už od začiatku sporu žalovaná uvádzala, že podala návrh na vyporiadanie BSM a súčasťou spoločného majetku sú aj peniaze na účte žalobcu. Na pojednávaní dňa 28.3.2023 právna zástupkyňa žalovanej poukazovala na chybajúce finančné prostriedky na účte, ktorý sa v rámci BSM vyporiadavali a ich absenciu mal žalobca odôvodňovať úhradami platieb na chod domácnosti a poplatky spojené s užívaním nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie sa nevyporiadal s uvedenou skutočnosťou. V bode 5. odôvodnenia rozsudku cituje žalovanú, že žalobca použil spoločné prostriedky na poplatky za byt, ale pri hodnotení dôkazov a tvrdení jeho akákoľvek úvaha absentuje. Je pritom relevantné pre spravodlivé rozhodnutie zaoberať sa aj touto otázkou a právna zástupkyňa žalovanej dôkazy na toto tvrdenie aj navrhovala. Súd bez poukazu na dôkazy uveril žalobcovi, že platby, ktoré súvisia s uplatneným nárokom v tomto spore uhrádzal výlučne zo svojho dôchodku (bod 44. odôvodnenia rozsudku).

17.Aj keď s ostatnými závermi súdu prvej inštancie uvedenými v napadnutom rozsudku sa možno stotožniť, vyššie uvedené pochybenia mali za následok, že napadnuté výroky rozsudku je potrebné v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania zrušiť a vec v rozsahu zrušenia vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

18. Úlohou súdu prvej inštancie bude vyhodnotiť vykonané dôkazy, prípadne ich doplniť a následne v spore opätovne rozhodnúť, svoje rozhodnutie odôvodniť v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP a ustálenými zásadami súdnej praxe, uviesť správne závery, ktoré boli zo skutkového stavu vyvozené, aby boli dané jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky a vrátane námietok žalovanej v priebehu odvolacieho konania. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách celého konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).